

Estimat fill:

Superada la crisi que va promoure la carta d'en Joan ^{Universitat Autònoma de Barcelona} ^{Biblioteca d'Humanitats} ajornessis el retorn fins després de les seves noces, només em cal dir-te que segueixis les gestions necessàries per a facilitar la tornada. En Joan va temer que la família de la Pilar podria sentir-se incòmoda, pel fet de la teva presència el dia de la boda, i jo vaig resoldre el dubte entrevis-tant-m'hi. El resultat de la conversa no pogué ésser més satisfactori: es fan càrrec de la nostra impaciència per a tenir-vos al costat nostre el més aviat possible, així com de la necessitat vostra de no perdre la oportuni-tat que fa avinent el viatge, i abans de que la situació general del mon empitjori fent-lo impossible o molt més difícil. Arribarem a convenir que amb tacte, bon sentit, seny i discreció no s'han de produir situacions ~~enutjoses~~ enutjoses. Un mínim de bona voluntat per part de tots serà suficient per a evitar-les. No cal doncs insistir sobre aquest punt. Pensa que ara vivim pendants de les teves notícies, dient-nos la data de sortida, que sempre serà amb la deguda anticipació per a que poguem preparar la rebuda.

M'ha semblat endavinar en les teves cartes que has arribat a sos-pitar que en tot aquest tripijoc hi havia influït la Mercè. Es honrat i necessari declarar que no es cert. Mes aviat secunda els nostres desigs, fent-se càrrec que per a la mare i jo no ens queda més il·lusió en la vi-da que poguer-vos abraçar i conèixer els nostres nets.

Per a entenebrir la satisfacció d'haver resolt un conflicte moral que tantes hores de son ens havia fet perdre, han sorgit els terratrèmols de Mèxic, que la premsa d'ací ha ponderat com dels mes catastròfics que ha patit el país azteca. Ahir vaig tenir notícies per un amic que te fa-miliars a Mèxic que cap membre de la colònia catalana havia sofert danys, llevat de l'esglai imaginable. Fins a cert punt la notícia ens ha tranqui-litzat una mica, però esperem tenir-ne de directes per a restar tranquils del tot. Déu vulgui que no us hagi passat res, sino només avivar les ge-nes de deixar el país.

En Bofarull roda per Barcelona, ja decidit a no moure-se'n. Ens ha encarregat -a can Sirven- una edició de postals còmico-aurines, que sembla que han tingut una bona acceptació. Això no obstant creu que li cos-tarà seguir els primitius plans editorials, per tanta feina com li ha sor-tit com a decorador, il·lustrador, caricaturista, etc. Segueix fantàstic com sempre, però s'ho passa bé. M'ha recomanat que et digui que no t'hi pensis més. Tot el que podia fer-s'hi a America, ja està llest. Ell har re-tornat amb passaport venezolà i espanyol, però segons em digué a la fron-tera li refusaren el venezolà i li legalitzaren l'espanyol. a ensenyar-me els dos documents. Es clar que si els va exhibir tots dos, els funcionaris indígenes es decidiren pel castiç. De tota manera no comprenc com es pu-gui viatjar amb documentació diversa.

Em satisfà molt que hagi tingut notícies del senyor Nadal, minis- plenipotenciari d'Espanya a Puerto Rico. Els concells que et dona els tro-bo molt assenyats i serà convenient que els segueixis. El que manca és que no es retardin massa les notícies de Madrid que no sé perquè esfan es-perar tant. Qui sab si els conflictes d'Asturies hi contribueixen. Avui la premsa els dona com a sortosament resolts sense que s'hagi produït cap acte de repressió. Déu vulgui que les coses segueixin llises com fins ara, i que no siguem víctimes d'esquitxos que no ens atanyen.

Demà miraré d'informar-me sobre l'arribada dels Peypoch i de si es troba a Barcelona el Sr. González Porto. Avui ho he intentat per telèfon, i no he pogut aclarir-ho. Demà em presentaré personalment a la Montaner y

Barcelona, 22 maig del 1962

a P. C.

Col 0411 (2)
Full II. B

Universitat Autònoma de Barcelona

Biblioteca de Humanitats

puix encara que es veï nostre se l'ha de veure a la botiga, al carrer d'avall de les Rambles, i no m'és gaire avinent desplaçar-me. Un altre amb el qual ens hem citat per a parlar és en Vidal. Va trucar-me per telèfon i convinguèrem reunir-nos, les famílies, el dissabte. És per telèfon i convinguèrem reunir-nos, les famílies, el dissabte. És dels que està engrescat amb el vostre retorn, i allò de que troba difícil poder llogar una torra amoblada per tot l'any per 10 o 12 mil pessetes, és cert si es tracta d'immobles situats a la maresma, que es fan pagar a un ull de la cara. A muntanya és diferent. La Montserrat ha llogat a Bellaterra, per tot l'any, un pis amoblat compost de rebedor, menjador, quatre dormitoris, bany i toaleta, jardí i safareix, per 12.000 pessetes. I Bellaterra és de les urbanitzacions més cares. Quan el moment sigui arribat, ja veurem.

El dia del llibre -que enguany fou desplaçat de la data de Sant Jordi al 12 de maig, per a fer-lo coincidir amb la clausura de Congrés internacional d'editors- vaig recollir alguns "potins" interessants. Entre ells la certesa del suïcidí del Sr. Cruzet, segons sembla per diferències matrimonials. En Pedreira va dir-me que la "cosa" tendia resoldre's a favor de la intensificació de publicacions en català. Li vaig respondre que, fet i fet, es publicaven més llibres en el nostre idioma dels que un home d'economia mitjana podia adquirir i el brogit de gent que invadia l'"stand" no ens permeté estendre'ns mes en el tema, que potser deriva en la facilitat de poder publicar una revista, avui per avui el desideratum dels catalans cultes.

Amb tot això s'apenes si he pogut dir-te l'emoció que ens va causar el quinze aniversari d'en Raimon -Déu meu, sembla ahir que rebíem l'emoció de la seva naixença!-. Pel retrat que ens enviaves, constatarem que es tot un home, i les nenes fan també un goig d'allò més. Pensau amb quin anhel esperem poguer estrenye'ls a tots entre els nostres braços!

Acabo, reservant un espai a la mare i anticipant-vos una forta abraçada per a tots, símbol de la que espero poder donar-nos físicament, ben aviat.